

Anonymiserad version

Översättning

C-634/21 – 1

Mål C-634/21

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

15 oktober 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

1 oktober 2021

Klagande:

OQ

Motpart:

Land Hessen

---

6 K 788/20.WI

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

Beslut

I det förvaltningsrättsliga målet

OQ,

[utelämnas] klagande

[utelämnas] **mot**

Land Hessen, företrädd av ansvarig för

dataskydd och informationsfrihet i delstaten Hessen

SV

[utelämnas] motpart

ytterligare deltagare i rättegången:

Schufa Holding AG [utelämnas] avseende dataskyddslagstiftning

har sjätte avdelningen vid Verwaltungsgericht Wiesbaden

[utelämnas] den 1 oktober 2021 beslutat följande:

I. Målet förklaras vilande.

II. Följande frågor hänskjuts i enlighet med artikel 267 FEUF till Europeiska unionens domstol med begäran om förhandsavgörande:

1. Ska artikel 22.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), (EUT L 119, av den 4 maj 2016, s. 1) tolkas på så sätt att ett automatiserat upprättande av ett sannolikhetsvärde om den registrerades förmåga att betala tillbaka en kredit i sig utgör ett beslut som enbart grundas på automatiserad behandling, inbegripet profilering, vilket har rättsliga följder för honom eller henne eller på liknande sätt i betydande grad påverkar honom eller henne, när detta värde som fastställs med hjälp av personuppgifter avseende den registrerade överförs av den personuppgiftsansvarige till en personuppgiftsansvarig tredje man och denne grundar sitt beslut om att ingå i, kvarstå i eller avsluta ett avtalsförhållande med den registrerade på detta värde?
2. För det fall den första tolkningsfrågan ska besvaras nekande: Ska artiklarna 6.1 och 22 i förordning (EU) 2016/679 (allmän dataskyddsförordning) tolkas på så sätt att de utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken användning av ett sannolikhetsvärde – i förevarande fall vad gäller en fysisk persons betalningsförmåga och betalningsvilja, vid inkludering av information avseende fordringar – vad gäller en fysisk persons framtida beteende, för att besluta om att ingå i, kvarstå i eller avsluta ett avtalsförhållande med denna person (credit scoring) endast är tillåten, om, vissa ytterligare villkor som närmare anges i beslutet om hänskjutande är uppfyllda?

Skäl

I.

- 1 Förfarandet avser en talan avseende det poängvärde som Schufa Holding AG fastställt vad gäller OQ. Schufa Holding AG är ett privat tyskt kreditupplysningsföretag som tillhandahåller sina avtalsparter information om kreditvärdigheten hos tredje man, särskilt även hos konsumenter. Schufa Holding AG fastställer för detta ändamål poängvärden. Utifrån vissa egenskaper hos en person beräknas, på grundval av en matematiskt statistisk metod, sannolikheten för den personens framtida beteende, såsom till exempel återbetalning av en kredit, utan att vare sig information om de olika egenskaper som ligger till grund för beräkningen eller den matematiskt statistiska metod som används lämnas ut. Fastställandet av poängvärden bygger följaktligen på antagandet att man genom att inordna en person i en grupp personer som uppvisar vissa jämförbara egenskaper, och som har betett sig på ett visst sätt, kan förutse ett liknande beteende. Om personen har en viss profil kommer vederbörande tillskrivas det poängvärde som fastställts av Schufa Holding AG och detta poängvärde att beaktas, med motsvarande konsekvenser, inom ramen för beslutsprocessen hos den som slutligen ingår avtal med den registrerade, till exempel ett kreditinstitut, vid beviljandet av kredit.
- 2 OQ nekades kredit av tredje man efter det att Schufa Holding AG hade lämnat negativa uppgifter om OQ. Därefter begärde OQ utöver radering av den enligt OQ felaktiga registreringen av Schufa Holding AG information om de uppgifter som hade lagrats. Den 10 juli 2018 underrättade Schufa Holding AG OQ om att Schufa Holding AG hade registrerat ett poängvärde på 85,96 procent. Genom skrivelse av den 8 augusti 2018 och av den 23 augusti 2018 informerade Schufa Holding AG i stora drag OQ om hur dess beräkning av poängvärdet i princip fungerar, men inte vilken närmare information som legat till grund för beräkningen eller vilken betydelse denna haft. Schufa Holding AG är inte skyldig att lämna ut information om beräkningsmetoder, eftersom den omfattas av sekretessen för affärs- och driftförhållanden. Schufa Holding AG påpekade för OQ att den endast lämnar ut information till sina avtalspartners, men att de faktiska besluten om att ingå avtal eller inte fattades av avtalsparterna. Schufa Holding AG lämnar i det avseendet inte rekommendationer för eller mot att ingå avtal med en avtalspart till vilken Schufa Holding AG lämnat information. OQ ingav den 18 oktober 2018 ett klagomål till Land Hessen, företrädd av ansvarig för dataskydd och informationsfrihet i delstaten Hessen (nedan kallad Land Hessen) avseende den information som utlämnats med begäran om att Land Hessen skulle förordna om att Schufa Holding AG skulle efterkomma OQ:s begäran om utlämnande av information och radering. Det åligger Schufa Holding AG att lämna information om logiken bakom samt betydelsen och följderna av behandlingen för den registrerade.
- 3 Genom beslut av den 3 juni 2020 till OQ avslog Land Hessen OQ:s begäran att utverka ytterligare ett ingripande gentemot Schufa Holding AG. Till stöd för sitt

beslut anförde Land Hessen bland annat att Schufa Holding AG:s beräkning av värdet avseende kreditvärdigheten visserligen måste uppfylla de i detalj angivna kraven i 31 § i Bundesdatenschutzgesetz (den tyska dataskyddslagen, nedan kallad BDSG)) (artikel 1 i Gesetz zur Anpassung des Datenschutzrechts an die Verordnung (EU) 2016/679 und zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2016/680 (Datenschutz-Anpassungs- und -Umsetzungsgesetz EU – DSAnpUG-EU (lagen om anpassning av dataskyddslagstiftningen till förordning (EU) 2016/679 och om införlivande av direktiv (EU) 2016/680) (nedan kallad lagen om anpassning av dataskyddslagstiftningen och införlivande av unionsrätt) av den 30 juni 2018, BGBl. I s. 2097 Schufa Holding AG uppfyller emellertid i allmänhet dessa krav och det finns inget som tyder på att så inte är fallet i förevarande mål.

- 4 Den 25 maj 2018 trädde Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, av den 4 maj 2016, s. 1) (nedan kallad den allmänna dataskyddsförordningen) i kraft. I den allmänna dataskyddsförordningen föreskrivs ett principiellt förbud mot behandling av uppgifter med förbehåll för tillstånd. De väsentliga villkoren för tillstånd för behandling anges i artikel 6 i den allmänna dataskyddsförordningen. Den allmänna dataskyddsförordningen innehåller dessutom ett multiinstrumentellt skyddssystem som bland annat innehåller bestämmelser om den registrerades rätt till tillgång till information, tillgång till eller radering av uppgifter och klagomål till den behöriga tillsynsmyndigheten i syfte att utverka ett ingripande samt om överklagande av förvaltningsbeslut till nationella domstolar. Den allmänna dataskyddsförordningen avser specifikt även så kallad profilering, som definieras i artikel 4.4 i den allmänna dataskyddsförordningen och som omfattar Schufa Holding AG:s omtvistade agerande, i form av så kallade kreditpoängssystem. Profilering har reglerats i olika bestämmelser, bland annat i samband med den registrerades rätt till tillgång till uppgifter som föreskrivs i artikel 15.1 h i den allmänna dataskyddsförordningen, den registrerades rätt att göra invändningar enligt artikel 21.1 första meningen andra delen i den allmänna dataskyddsförordningen och, i huvudsak, i artikel 22 i den allmänna dataskyddsförordningen, såsom ett principiellt förbud (artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen) med förbehåll för undantag (artikel 22.2 i den allmänna dataskyddsförordningen), i den mån beslut enbart grundar sig på profilering.
- 5 Den allmänna dataskyddsförordningen har i egenskap av unionsförordning i den mening som avses i artikel 288 andra stycket FEUF allmän giltighet, och är till alla delar bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat. Trots dessa principer innehåller den allmänna dataskyddsförordningen olika undantagsregler som i viss mån ger medlemsstaterna handlingsutrymme för nationell lagstiftning. Mot bakgrund av de lagstiftningsbefogenheter som överlåtits till medlemsstaterna trädde nya Bundesdatenschutzgesetz (dataskyddslagen) i kraft den 25 maj 2018. 31 § BDSG innehåller detaljerade regler om kreditpoängssystem och kreditupplysning.

II.

1. I Europeiska unionens **stadga om de grundläggande rättigheterna** (nedan kallad **stadgan**) (EUT C 202, 2016 av den 7 juni 2016, s. 389) föreskrivs följande.

6 Artikel 7 i stadgan – Respekt för privatlivet och familjelivet

Var och en har rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer.

7 Artikel 8 i stadgan – Skydd av personuppgifter

1. *Var och en har rätt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne.*

2. *Dessa uppgifter ska behandlas lagenligt för bestämda ändamål och på grundval av den berörda personens samtycke eller någon annan legitim och lagenlig grund. Var och en har rätt att få tillgång till insamlade uppgifter som rör honom eller henne och att få rättelse av dem.*

3. *En oberoende myndighet ska kontrollera att dessa regler efterlevs.*

8 Artikel 52 i stadgan – Rättigheternas och principernas räckvidd och tolkning

1. *Varje begränsning i utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i denna stadga ska vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter. Begränsningar får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.*

[utelämnas]

2. **I fördraget om Europeiska unionens funktionssätt – FEUF** – (i dess korrigerade lydelse av den 7 juni 2016, EUT C 202, nr. 47, s. 1) föreskrivs följande:

9 Artikel 288 FEUF

[utelämnas]

2. *En förordning ska ha allmän giltighet. Den ska till alla delar vara bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat.*

3. **I den allmänna dataskyddsförordningen** (Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän

dataskyddsförordning) (nedan kallad den allmänna dataskyddsförordningen), (EUT L 119, av den 4 maj 2016, s. 1) föreskrivs följande.

10 Artikel 4 i den allmänna dataskyddsförordningen – Definitioner

I denna förordning avses med

[utelämnas]

4. *profilering: varje form av automatisk behandling av personuppgifter som består i att dessa personuppgifter används för att bedöma vissa personliga egenskaper hos en fysisk person, i synnerhet för att analysera eller förutsäga denna fysiska persons arbetsprestationer, ekonomiska situation, hälsa, personliga preferenser, intressen, pålitlighet, beteende, vistelseort eller förflyttningar.”*

11 Artikel 6 i den allmänna dataskyddsförordningen – Laglig behandling av personuppgifter

1. Behandling är endast laglig om och i den mån som åtminstone ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Den registrerade har lämnat sitt samtycke till att dennes personuppgifter behandlas för ett eller flera specifika ändamål.*
- b) Behandlingen är nödvändig för att fullgöra ett avtal i vilket den registrerade är part eller för att vidta åtgärder på begäran av den registrerade innan ett sådant avtal ingås.*
- c) Behandlingen är nödvändig för att fullgöra en rättslig förpliktelse som åvilar den personuppgiftsansvarige.*
- d) Behandlingen är nödvändig för att skydda intressen som är av grundläggande betydelse för den registrerade eller för en annan fysisk person.*
- e) Behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning.*
- f) Behandlingen är nödvändig för ändamål som rör den personuppgiftsansvariges eller en tredje parts berättigade intressen, om inte den registrerades intressen eller grundläggande rättigheter och friheter väger tyngre och kräver skydd av personuppgifter, särskilt när den registrerade är ett barn.*

Led f i första stycket ska inte gälla för behandling som utförs av offentliga myndigheter när de fullgör sina uppgifter.

2. Medlemsstaterna får behålla eller införa mer specifika bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning med hänsyn till

behandling för att efterleva punkt 1 c och e genom att närmare fastställa specifika krav för uppgiftsbehandlingen och andra åtgärder för att säkerställa en laglig och rättvis behandling, inbegripet för andra specifika situationer då uppgifter behandlas i enlighet med kapitel IX.

3. Den grund för behandlingen som avses i punkt 1 c och e ska fastställas i enlighet med

- a) unionsrätten, eller*
- b) en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av.*

Syftet med behandlingen ska fastställas i den rättsliga grunden eller, i fråga om behandling enligt punkt 1 e, ska vara nödvändigt för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. Den rättsliga grunden kan innehålla särskilda bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i denna förordning, bland annat: de allmänna villkor som ska gälla för den personuppgiftsansvariges behandling, vilken typ av uppgifter som ska behandlas, vilka registrerade som berörs, de enheter till vilka personuppgifterna får lämnas ut och för vilka ändamål, ändamålsbegränsningar, lagringstid samt typer av behandling och förfaranden för behandling, inbegripet åtgärder för att tillförsäkra en laglig och rättvis behandling, däribland för behandling i andra särskilda situationer enligt kapitel IX. Unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

(4) Om en behandling för andra ändamål än det ändamål för vilket personuppgifterna samlades in inte grundar sig på den registrerades samtycke eller på unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt som utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle för att skydda de mål som avses i artikel 23.1, ska den personuppgiftsansvarige för att fastställa huruvida behandling för andra ändamål är förenlig med det ändamål för vilket personuppgifterna ursprungligen samlades in bland annat beakta följande:

- a) Kopplingar mellan de ändamål för vilka personuppgifterna har samlats in och ändamålen med den avsedda ytterligare behandlingen.*
- b) Det sammanhang inom vilket personuppgifterna har samlats in, särskilt förhållandet mellan de registrerade och den personuppgiftsansvarige.*
- c) Personuppgifternas art, särskilt huruvida särskilda kategorier av personuppgifter behandlas i enlighet med artikel 9 eller huruvida personuppgifter om fällande domar i brottmål och överträdelse behandlas i enlighet med artikel 10.*

- d) *Eventuella konsekvenser för registrerade av den planerade fortsatta behandlingen.*
- e) *Förekomsten av lämpliga skyddsåtgärder, vilket kan inbegripa kryptering eller pseudonymisering.*

12 Artikel 15 i den allmänna dataskyddsförordningen – Den registrerades rätt till tillgång

1. Den registrerade ska ha rätt att av den personuppgiftsansvarige få bekräftelse på huruvida personuppgifter som rör honom eller henne håller på att behandlas och i så fall få tillgång till personuppgifterna och följande information: [utelämnas]

h) Förekomsten av automatiserat beslutsfattande, inbegripet profilering enligt artikel 22.1 och 22.4, varvid det åtminstone i dessa fall ska lämnas meningsfull information om logiken bakom samt betydelsen och de förutsedda följderna av sådan behandling för den registrerade.

13 Artikel 21 i den allmänna dataskyddsförordningen – Rätt att göra invändningar

1. Den registrerade ska, av skäl som hänför sig till hans eller hennes specifika situation, ha rätt att när som helst göra invändningar mot behandling av personuppgifter avseende honom eller henne som grundar sig på artikel 6.1 e eller f, inbegripet profilering som grundar sig på dessa bestämmelser.

[utelämnas]

14 Artikel 22 i den allmänna dataskyddsförordningen – Automatiserat individuellt beslutsfattande, inbegripet profilering

1. Den registrerade ska ha rätt att inte bli föremål för ett beslut som enbart grundas på automatiserad behandling, inbegripet profilering, vilket har rättsliga följder för honom eller henne eller på liknande sätt i betydande grad påverkar honom eller henne.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas om beslutet

- a) *är nödvändigt för ingående eller fullgörande av ett avtal mellan den registrerade och den personuppgiftsansvarige,*
- b) *tillåts enligt unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av och som fastställer lämpliga åtgärder till skydd för den registrerades rättigheter, friheter och berättigade intressen, eller*
- c) *grundar sig på den registrerades uttryckliga samtycke.*

3. I fall som avses i punkt 2 a och c ska den personuppgiftsansvarige genomföra lämpliga åtgärder för att säkerställa den registrerades rättigheter, friheter och rättsliga intressen, åtminstone rätten till personlig kontakt med den personuppgiftsansvarige för att kunna uttrycka sin åsikt och bestrida beslutet.

4. Beslut enligt punkt 2 får inte grunda sig på de särskilda kategorier av personuppgifter som avses i artikel 9.1, såvida inte artikel 9.2 a eller g gäller och lämpliga åtgärder som ska skydda den registrerades berättigade intressen har vidtagits.

4. I **Bundesdatenschutzgesetz** (den tyska dataskyddslagen) (BDSG) av den 30 juni 2017 (BGBl. I, s. 2097, ändrad genom artikel 12 i lag av den 20 november 2019, BGBl. I, s. 1626) föreskrivs följande.

15 31 § BDSG – Skydd av affärsverksamhet i samband med kreditpoängsystem och kreditupplysningar

(1) Användning av ett sannolikhetsvärde vad gäller en fysisk persons framtida beteende, för att besluta om att ingå i, kvarstå i eller avsluta ett avtalsförhållande med denna person (credit scoring) är endast tillåten, om

1. bestämmelserna i dataskyddslagstiftningen iakttas.
2. de uppgifter som används för att beräkna sannolikheten med hjälp av en vetenskapligt erkänd matematiskt statistisk metod bevisligen är relevanta för beräkningen av sannolikheten för beteendet i fråga.
3. inte uteslutande adressuppgifter har använts för beräkningen av sannolikheten, och
4. om adressuppgifter används, den registrerade har underrättats om den planerade användningen av dessa uppgifter innan sannolikheten beräknas; underrättelsen ska dokumenteras.

(2) Användning av ett sannolikhetsvärde som fastställts av kreditupplysningsföretagen vad gäller en fysisk persons betalningsförmåga och betalningsvilja är vid inkludering av information om fordringar endast tillåten, om de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda och endast sådana fordringar avseende ett belopp som inte har betalats, trots att fordran redan förfallit till betalning, beaktas

1. som har fastställts genom en lagakraftvunnen dom eller en dom som förklarats vara omedelbart verkställbar till dess lagakraftägande dom föreligger eller för vilken det finns en exekutionstitel i enlighet med 794 § Zivilprozessordnung (civilprocesslagen),

2. *som har fastställts i enlighet med 178 § Insolvenzordnung (insolvenslagen) och som inte har bestritts av gäldenären inom prövotiden,*
3. *som gäldenären uttryckligen har erkänt,*
4. *med avseende på vilka*
  - a) *gäldenären har anmodats att uppfylla sina skyldigheter minst två gånger skriftligen efter den tidpunkt då fordran förföll till betalning,*
  - b) *den första anmodan skickats mer än fyra veckor tidigare,*
  - c) *gäldenären tidigare, men tidigast vid den första anmodan, har underrättats om ett eventuellt beaktande av ett kreditupplysningsföretag,*
  - d) *gäldenären inte har bestritt fordran, eller*
5. *det bakomliggande avtalsförhållandet kan sägas upp utan varsel på grund av icke betalda förfallna skulder och med avseende på vilka gäldenären i förväg har underrättats om ett eventuellt beaktande av ett kreditupplysningsföretag.*

Tillåtligheten av behandling, inbegripet beräkning av sannolikhetsvärden, av andra uppgifter som är relevanta med avseende på kreditvärdigheten enligt den allmänna dataskyddslagstiftningen påverkas inte.

III.

- 16 Avgörande för utgången i förevarande mål är huruvida den verksamhet som bedrivs av kreditupplysningsföretag, såsom Schufa Holding AG, som består i att fastställa poängvärden med avseende på registrerade personer och utan att lämna mer detaljerade rekommendationer eller anmärkningar överföra dessa till tredje man som med beaktande av dessa poängvärden beslutar om att ingå eller avstå från att ingå avtal med den registrerade personen, omfattas av tillämpningsområdet för artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen. I ett sådant fall kan frågan huruvida det är tillåtet att fastställa ett slutgiltigt poängvärde som ska överföras av ett kreditupplysningsföretag, såsom Schufa Holding AG, nämligen endast avgöras med stöd av artikel 22.2 b i den allmänna dataskyddsförordningen och 31 § BDSG, varvid bestämmelserna samtidigt, när den registrerade personen, såsom i förevarande fall, inger klagomål till de behöriga tillsynsmyndigheterna, utgör bedömningskriterier för tillsynsmyndigheternas prövning av kreditupplysningsföretagets verksamhet. Avgörande i detta avseende är i sin tur huruvida en bestämmelse med ett sådant innehåll som 31 § BDSG är förenlig med artikel 22.2 b i den allmänna dataskyddsförordningen. Om så inte är fallet saknas nämligen lagstadgade

bedömningskriterier som Land Hessen i förevarande fall ska tillämpa med avseende på Schufa Holding AG.

Tolkningsfråga 1

Huruvida artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen är tillämplig på kreditupplysningsföretag

- 17 En registrerad person ska enligt artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen ha rätt att inte bli föremål för ett beslut som enbart grundas på automatiserad behandling, inbegripet profilering, vilket har rättsliga följder för honom eller henne eller på liknande sätt i betydande grad påverkar honom eller henne. Denna bestämmelse liknar den tidigare bestämmelsen i artikel 15 i direktiv 95/46/EG. Enligt sin ordalydelse förefaller det här vara fråga om en rättighet som utövas av den registrerade. Den hänskjutande domstolen är däremot övertygad om att denna bestämmelse föreskriver ett principiellt förbud vars åsidosättande inte behöver åberopas individuellt.
- 18 Under alla omständigheter omfattas verksamhet, såsom den omtvistade, som består i en automatiserad sammanställning av personuppgifter, som utförs av Schufa Holding AG i syfte att fastställa ett sannolikhetsvärde vad gäller en fysisk persons framtida beteende och överföra detta till tredje man för att denna ska kunna besluta om att ingå i, kvarstå i eller avsluta ett avtalsförhållande med den registrerade av den verksamhet som avses i bestämmelsen i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen. Bestämmelsen omfattar enligt dess klara ordalydelse inte enbart, men även beslut som antas på grundval av en profilering, se även skäl 71 andra meningen. Profilering definieras i artikel 4.4 i den allmänna dataskyddsförordningen som varje form av automatisk behandling av personuppgifter som består i att dessa personuppgifter används för att bedöma vissa personliga egenskaper hos en fysisk person, i synnerhet för att analysera eller förutsäga denna fysiska persons arbetsprestationer, ekonomiska situation, hälsa, personliga preferenser, intressen, pålitlighet, beteende, vistelseort eller förflyttningar.
- 19 Fastställande av poängvärden omfattas av denna definition. För detta talar även skäl 71 andra meningen i den allmänna dataskyddsförordningen enligt vilken med profilering avses bland annat även analyser eller prognoser av aspekter avseende en persons ekonomiska situation, pålitlighet eller beteende. I skäl 71 första meningen i den allmänna dataskyddsförordningen anges dessutom som ett exempel på beslut i den mening som avses i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen ett automatiserat avslag på en kreditansökan online. I det avseendet är artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen under alla omständigheter i princip tillämplig på sådana fall som det förevarande, med hänsyn till att unionslagstiftaren har velat att fastställande av ett poängvärde ska utgöra en underkategori av profilering i den mening som avses i artikel 4.4 i den allmänna dataskyddsförordningen.

- 20 Den hänskjutande domstolen anser i huvudsak att det är rimligt att i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet därutöver även det villkor som föreskrivs i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, nämligen att det ska föreligga ett *beslut* som enbart grundas på *automatiserad behandling*, är uppfyllt. Denna slutsats påverkas inte av den omständigheten att den huvudsakliga verksamhet som bedrivs av kreditupplysningsföretag, såsom Schufa Holding AG, vilken enligt vad som anförts ovan består i fastställande av poängvärden, enligt skälen utgör en underkategori av profilering. Unionslagstiftaren har visserligen uppenbarligen inte haft för avsikt att självständigt reglera frågan huruvida profilering är tillåten enligt dataskyddslagstiftningen genom artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, utan har i det avseendet endast avsett att även reglera profilering, i den mån den utgör en beståndsdel i ett beslut som grundar sig på ett automatiserat beslut. Detta framgår av själva ordalydelsen i denna bestämmelse, enligt vilken det är det *beslut som grundar sig* på profilering eller en annan automatisk behandling av uppgifter och inte profileringen i sig som är relevant för förbudet i den bestämmelsen.
- 21 Den hänskjutande domstolen anser emellertid att fastställandet av ett poängvärde av ett kreditupplysningsföretag inte endast utgör en förberedande profilering inför den personuppgiftsansvarige tredje mannens beslut, utan just utgör ett självständigt ”beslut” i den mening som avses i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen.
- 22 Den hänskjutande domstolen är mot bakgrund av ordalydelsen i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen medveten om att denna bestämmelse vid en restriktiv tolkning kan förstås på så sätt och vanligen även förstås på så sätt att den inte är direkt tillämplig på sådan verksamhet som bedrivs av kreditupplysningsföretag, såsom Schufa Holding AG. Enligt den domstolen grundar sig emellertid ett sådant antagande på en felaktig förståelse vad gäller den verksamhet som bedrivs av kreditupplysningsföretag och de poängvärden som fastställs av dessa. Antagandet grundar sig nämligen på idén om att kreditupplysningsföretag inte själva fattar det beslut som är relevant för artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, eftersom de genom att samla in och sammanställa personuppgifter i syfte att skapa en profilering och på grundval därav fastställa ett slutligt poängvärde endast förbereder den personuppgiftsansvariges slutliga beslut, men vid överföringen av poängvärdet typiskt sätt inte samtidigt även utfärdar en rekommendation till den personuppgiftsansvarige tredje mannen för eller mot att ingå avtal med den registrerade personen.
- 23 I bestämmelserna och skälen i den allmänna dataskyddsförordningen görs en begreppsmässig åtskillnad mellan å ena sidan *behandling* och å andra sidan ett *beslut* som grundar sig på behandlingen, men det har inte införts några självständiga materiella bestämmelser om profilering. I artikel 4.4 i den allmänna dataskyddsförordningen förskrivs att profilering är ”varje form av automatisk behandling av personuppgifter” som ”*används för att bedöma* vissa personliga egenskaper hos en fysisk person”. Ordalydelsen av legaldefinitionen kan

följaktligen förstås så, att profilering inte endast omfattar fastställandet av parametrar för utvärderingsresultatet, utan även utvärderingsresultatet. Detta kan, med hänsyn till förevarande fall, även inbegripa den automatiserade sammanställningen av de olika egenskaperna i syfte att erhålla ett övergripande poängvärde av ett kreditupplysningsföretag och det faktiska fastställandet av detta. För en sådan tolkning av begreppet kan även artikel 21.1 första meningen i den allmänna dataskyddsförordningen tala, enligt vilken den registrerade personens rätt att göra invändningar avser *all form av behandling* och enligt den andra delen av meningen särskilt även *profilering* som grundar sig på dessa bestämmelser i den allmänna dataskyddsförordningen. Skillnaden mellan den automatiserade behandlingen genom profilering, å ena sidan, och beslutet, å andra sidan, framgår framför allt av artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen. Genom att det i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen föreskrivs att en registrerad person ska ha rätt att ”inte bli föremål för ett beslut som enbart grundas på automatiserad behandling, inbegripet profilering” upprättas i denna bestämmelse uttryckligen ett orsakssamband och en i tidsmässigt hänseende tvingande ordningsföljd för automatiserad behandling (inbegripet profilering) och det beslut som grundas på denna. Unionslagstiftarens avsikt att skilja de två begreppen åt bekräftas även av skäl 71 första och andra meningen. Medan det i skäl 71 första meningen anges att den registrerade bör ha rätt att inte bli föremål för ett beslut med bedömning av personliga uppgifter rörande honom eller henne, vilket enbart grundas på automatiserad behandling, kompletteras i skäl 71 andra meningen detta antagande med att ”[s]ådan behandling” – och följaktligen inte ”beslut” – även omfattar profilering. Som exempel på ett ”beslut”, nämns i skäl 71 första meningen däremot ett automatiserat avslag på en kreditansökan och skälet avser i stora drag således förevarande fall, i den mån det är kreditinstitutets avslagsbeslut gentemot OQ som är det relevanta ”beslutet” och inte fastställandet av poängvärdet av Schufa Holding AG. Slutligen kan därmed åtminstone ordalydelsen i artiklarna 21.1 första meningen, 22.1 och 22.4 i den allmänna dataskyddsförordningen samt skälen 71 första och andra meningen och 72 tolkas så, att sådana situationer som det i målet vid den nationella domstolen, där ett kreditupplysningsföretag fastställer ett poängvärde, utgör en ”behandling” och inte ett ”beslut” i den mening som avses i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen.

- 24 Den hänskjutande domstolen hyser emellertid allvarliga tvivel beträffande en sådan restriktiv tolkning av artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen. Den hänskjutande domstolen anser att det finns tungt vägande skäl för att tro att det automatiska fastställandet av kreditupplysningsföretag av ett poängvärde för en prognostisk bedömning av en registrerad persons ekonomiska ställning utgör ett självständigt *beslut* som grundar sig på en automatiserad behandling i den mening som avses i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen. Den hänskjutande domstolen har grundat sina tvivel i faktiskt hänseende på betydelsen av det poängvärde som fastställs av kreditupplysningsföretag för personuppgiftsansvariga tredje mäns beslutspraxis samt i rättsligt hänseende på de syften som eftersträvas med artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen

och på det rättsskydd som garanteras i artikel 87 och följande artiklar i den allmänna dataskyddsförordningen.

- 25 Vad gäller de faktiska omständigheterna hyser den hänskjutande domstolen allvarliga tvivel vad gäller antagandet att personuppgiftsansvariga tredje män vid förekomsten av ett poängvärde avseende en registrerad person fattar det individuella beslut som krävs enligt artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen som inte enbart grundar sig på automatisering. Även om personuppgiftsansvariga tredje män, i vart fall rent hypotetiskt, *kan* fatta ett eget beslut om, och hur, ett avtalsförhållande ska ingås med den registeransvarige, eftersom ett humanstyrt individuellt beslut i princip fortfarande är möjligt i detta skede av beslutsprocessen, styrs detta beslut, i praktiken, till så stor grad av det poängvärde som överförs av kreditupplysningsföretag att det påverkar den personuppgiftsansvarige tredje mannens beslut. Med andra ord, avgörande för om, och hur den personuppgiftsansvarige tredje mannen ska ingå ett avtal med den registeransvarige är slutligen *egentligen* det poängvärde som fastställts på grundval av en automatiserad behandling av kreditupplysningsföretag. Även om en personuppgiftsansvarig tredje man inte enbart *måste* utgå från poängvärdet vid sitt beslut, *gör* dock denne i regel detta i stor utsträckning. Även om kredit kan nekas trots att poängvärdet i princip är tillräckligt (av andra skäl, såsom till exempel på grund av avsaknaden av säkerheter eller tvivel på om en investering som ska finansieras kommer att vara framgångsrik), leder ett otillräckligt poängvärde i vart fall vad gäller konsumentkrediter nästan alltid till att kredit vägras, även om till exempel en investering i övrigt framstår som lönsam. Den erfarenhet som förvärvats av dataskyddstillsynsmyndigheter vittnar om att poängvärden har en avgörande roll vid beviljandet av krediter och utformningen av dess villkor [utelämnas]. [Källor]
- 26 Artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen syftar emellertid just till att skydda den registrerade personen mot riskerna som denna form av rent automatiska beslut innebär, med förbehåll för de undantag som föreskrivs i artikel 22.2 i den allmänna dataskyddsförordningen. Unionslagstiftaren har för avsikt att förhindra att beslut fattas utan att en människa gjort en individuell bedömning och en individuell utvärdering. Den registrerade får inte utlämnas till ett rent tekniskt och obegripligt förfarande, utan att kunna förstå de bakomliggande antagandena och bedömningskriterierna och, i förekommande fall, kunna ingripa genom att utöva sina rättigheter. Av detta följer att förutom skyddet mot diskriminerande beslut som grundar sig på program för behandling av uppgifter som påstås vara objektiva, syftar bestämmelsen även till att skapa insyn och rättvisa vid beslutsfattandet. Beslut om utövande av individuella friheter får inte fattas enligt algoritmer utan granskning av logiken. Algoritmer arbetar nämligen med korrelationer och sannolikheter som inte nödvändigtvis följer ett orsakssamband och inte heller nödvändigtvis leder till vad som enligt mänsklig insikt är ”korrekta” resultat. Tvärtom är det möjligt att av en systematisering av olika uppgifter som är korrekta dra felaktiga, orättvisa eller diskriminerande slutsatser som på ett väsentligt sätt påverkar den registrerade personens friheter om de läggs till grund för beslutsprocessen och degraderar den registrerade från

subjekt till objekt i ett avidentifierat beslut. Så är särskilt fallet när den registrerade inte känner till att algoritmer använts eller, om så inte är fallet, inte kan se vilka uppgifter som beaktas i beslutet, och vilken viktning och bedömningsmetoder som använts för dessa uppgifter. Det är just emellertid denna avsikt som unionslagstiftaren uttryckt, nämligen att en mänsklig korrigerings för automatisk behandling av uppgifter i princip ska införas obligatorisk och att avsteg från denna skyldighet endast ska tillåtas i begränsade undantagsfall (artikel 22.2 i den allmänna dataskyddsförordningen), som motverkas, eftersom det automatiskt fastställda poängvärdet i princip har en överordnad ställning i den personuppgiftsansvarige tredje mannens beslutsprocess.

- 27 Unionslagstiftaren har velat lösa denna grundläggande konflikt genom förbudet i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, ”på bekostnad” av personuppgiftsansvariga tredje män, genom att betrakta (det senaste) beslutet gentemot den registrerade som avgörande. För profilering har i detta avseende i skäl 71 sjätte meningen, som är relevant för profilering, endast processuella krav angetts. För övrigt följer emellertid på sin höjd av de allmänna villkoren för behandling för profilering i artikel 6.1 i den allmänna dataskyddsförordningen att behandling av personuppgifter för profilering är tillåten. Detta följer såväl av artikel 21.1 första meningen andra ledet i den allmänna dataskyddsförordningen, vilken hänvisar till artikel 6.1 första stycket e och f i den allmänna dataskyddsförordningen som möjlig grund för profilering som av skäl 72 första meningen enligt vilket profilering omfattas av bestämmelserna i den allmänna dataskyddsförordningen om behandling av personuppgifter och således även av den rättsliga grunden för behandling eller principerna om uppgiftsskydd.
- 28 Till följd av dessa rudimentära bestämmelser i den allmänna dataskyddsförordningen avseende profilering, å ena sidan, och det grundläggande antagandet i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, å andra sidan, uppkommer särskilt problemet med en effektiv rättstillämpning för den registrerade. Den är, förutom tillsynsmyndigheternas kontrollmekanism, den avgörande mekanismen för rättstillämpning i den allmänna dataskyddsförordningen. Detta framgår inte enbart av den välavvägda och fullständigt reglerade rätten att inge klagomål och besvär som föreskrivs i artikel 87 och följande artiklar i den allmänna dataskyddsförordningen, utan även av relaterade registrerade personers rättigheter som följer av artikel 12 och följande artiklar i den allmänna dataskyddsförordningen. Syftet med den allmänna dataskyddsförordningen är att, genom motsvarande bestämmelser bland annat avseende rätten till tillgång till information och kraven på öppenhet, skapa möjligheter för unionsmedborgaren och mobilisera denne att kontrollera lagstiftningens efterlevnad.
- 29 Dessa rättigheter urholkas genom samspelet mellan kreditföretagens verksamhet och (avsaknad av) skyldigheter och de personuppgiftsansvariga tredje männens beslutspraxis. Visserligen har den registrerade en allmän rätt gentemot kreditupplysningsföretaget att få tillgång till information enligt artikel 15 i den allmänna dataskyddsförordningen. Den allmänna rätten till tillgång är emellertid

inte anpassad till de särdrag som gäller för profilering som den allmänna dataskyddsförordningen avser att reglera genom artiklarna 15.1 h, 21.1 första meningen andra ledet, och artikel 22 i den allmänna dataskyddsförordningen. Inom ramen för den allmänna rätten till tillgång till information är kreditupplysningsföretag nämligen inte skyldiga att avslöja logiken och sammansättningen av de parametrar som är avgörande för fastställandet av poängvärdet. De gör inte heller detta, av skäl hänförliga till skyddet för konkurrensen och med åberopande av sekretessen för affärs- och driftförhållanden.

- 30 Den uppgiftsansvarige tredje mannen kan inte heller lämna ut information till den registrerade om fastställandet av det poängvärde som ligger till grund för dess beslut, eftersom han eller hon inte känner till den bakomliggande logiken då information om denna inte utlämnats av kreditupplysningsföretaget.
- 31 Härigenom uppkommer en lucka i rättsskyddet. Enligt artikel 15.1 h i den allmänna dataskyddsförordningen är den person från vilken den information som är nödvändig för den registrerade ska inhämtas inte skyldig att ge tillgång till information, eftersom denne inte själv påstås bedriva ett ”automatiserat beslutsfattande” i den mening som avses i artikel 15.1 h i den allmänna dataskyddsförordningen och den som grundar sitt beslutsfattande på det automatiskt fastställda poängvärdet och som enligt artikel 15.1 h i den allmänna dataskyddsförordningen är skyldig att ge tillgång till information kan inte tillhandahålla den information som krävs, eftersom den inte förfogar över denna.
- 32 Om fastställandet av poängvärdet av ett kreditupplysningsföretag omfattas av tillämpningsområdet för artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, elimineras denna lucka i rättsskyddet. Fastställandet av poängvärden omfattas sålunda inte enbart av förbudet i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, vilket innebär att det, eftersom det enbart grundar sig på en automatiserad behandling, endast är tillåtet enligt de undantag som föreskrivs i artikel 22.2 i den allmänna dataskyddsförordningen och således är i linje med unionslagstiftarens avsikt, åtminstone efter det att sådana beslut har antagits på föreskrivet sätt. Detta tillvägagångssätt gör det även möjligt att, med beaktande av den undantagsbestämmelse som föreskrivs i artikel 22.2 b i den allmänna dataskyddsförordningen, på ett detaljerat sätt reglera ett sådant beslutsfattande av medlemsstaterna, vilket enligt tidigare bestämmelser i den allmänna dataskyddsförordningen avseende profilering och automatiserat beslutsfattande (se tolkningsfråga 2) inte är möjligt.
- 33 Luckan i rättsskyddet elimineras inte heller tillräckligt genom den registrerades rätt att göra invändningar enligt artikel 21.1 första meningen andra ledet i den allmänna dataskyddsförordningen. Enligt denna bestämmelse ska den registrerade, ”av skäl som hänför sig till hans eller hennes specifika situation, [visserligen] ha rätt att när som helst göra invändningar mot behandling av personuppgifter avseende honom eller henne som grundar sig på artikel 6.1 e eller f, inbegripet profilering som grundar sig på dessa bestämmelser.” När det gäller kreditupplysningsföretag vet den registrerade vanligen inte att han eller hon har

varit föremål för ett automatiserat kreditpoängsystemförfarande. Den registrerade får vanligen först veta detta efter det att ett beslut som har fattats av en personuppgiftsansvarig tredje man går den registrerade emot med hänvisning till kreditpoängvärdet. Vid den tidpunkten är rätten att göra invändningar emellertid inte till hjälp för den registrerade, i vart fall inte med avseende på det avslutade ärendet. Den registrerade kan i det avseendet endast utöva sin rätt att göra invändningar med avseende på en framtida behandling av personuppgifter av kreditupplysningsföretaget.

Tolkningsfråga 2

Medlemsstaternas lagstiftning om kreditpoängsystem

- 34 Enligt 31 § 1 BDSG är användning av ett sannolikhetsvärde vad gäller en fysisk persons framtida beteende, för att besluta om att ingå i, kvarstå i eller avsluta ett avtalsförhållande med denna person (credit scoring) endast tillåten, om ytterligare villkor är uppfyllda. Enligt 31 § 2 BDSG är användning av ett sannolikhetsvärde som fastställts av kreditupplysningsföretag vad gäller en fysisk persons betalningsförmåga och betalningsvilja vid inkludering av information om fordringar endast tillåten om villkoren i 31 § 1 BDSG är uppfyllda och endast sådana fordringar som inte har betalats, trots att fordran redan förfallit till betalning, beaktas som uppfyller ytterliga specifika villkor. Härvid påverkas inte frågan om behandlingen, inbegripet fastställandet av sannolikhetsvärden, av andra uppgifter som är relevanta med avseende på kreditvärdigheten är tillåten enligt den allmänna dataskyddslagstiftningen.
- 35 Därmed har den tyska lagstiftaren i 31 § BDSG i huvudsak antagit bestämmelser om kreditpoängsystem som en underkategori av profilering. Den hänskjutande domstolen hyser allvarliga tvivel om huruvida dessa bestämmelser är förenliga med artikel 22 i den allmänna dataskyddsförordningen, eftersom den tyska lagstiftaren endast reglerar ”användning” av ”sannolikhetsvärdet” men inte fastställandet av sannolikhetsvärdet i sig.
- 36 31 § BDSG är såtillvida uttömmande, eftersom den endast avser profilering, i den mån den utgör grunden för ett beslut som bygger på denna. Förbudets referenspunkt är således emellertid endast *beslutet* och inte den profilering som föregick det. Varken artikel 22 i den allmänna dataskyddsförordningen eller andra bestämmelser i den allmänna dataskyddsförordningen innehåller specifika krav på lagenligheten av behandling av uppgifter för profilering i form av kreditpoängsystem i sig. Vad beträffar profilering återfinns för övrigt endast bestämmelser om skyldighet att tillhandahålla information i artikel 14.2 g i den allmänna dataskyddsförordningen, om rätt till tillgång i artikel 15.1 h i den allmänna dataskyddsförordningen, men endast med avseende på förekomsten av ett automatiserat beslutsfattande, men inte med avseende på profilering i sig, samt, vad gäller den registrerades rätt att göra invändningar i artikel 21.1 första meningen första ledet i den allmänna dataskyddsförordningen och i andra bestämmelser som inte är relevanta för det aktuella förfarandet.

- 37 Eftersom det saknas särskilda bestämmelser ska frågan huruvida profilering är tillåten, i den mån den i form av ett kreditpoängsystem inte omfattas av artikel 22 i den allmänna dataskyddsförordningen genom det beslut som grundar sig på profileringen, följaktligen för övrigt avgöras med stöd av de allmänna villkoren för behandling i artikel 6 i den allmänna dataskyddsförordningen. Den tyska lagstiftaren har genom att uppställa ytterligare materiella villkor för att ett kreditpoängsystem ska anses vara tillåtet specificerat innehållet i bestämmelsen utöver vad som föreskrivs i artiklarna 6 och 22 i den allmänna dataskyddsförordningen. Den saknar emellertid lagstiftningsbefogenhet att göra detta.
- 38 En sådan lagstiftningsbefogenhet kan i synnerhet inte härledas ur artikel 22.2 b i den allmänna dataskyddsförordningen. I den allmänna dataskyddsförordningen föreskrivs en normativ befogenhet för medlemsstaterna med avseende på profilering *enbart* när ett beslut grundas på automatiserad behandling. I 31 § BDSG har däremot bestämmelser införts som utan åtskillnad även avser icke automatiserade beslut, men i vilka tillåtligheten för behandling av personuppgifter i samband med användning av kreditpoängsystem regleras. Enligt systematiken i artikel 22 i den allmänna dataskyddsförordningen och de allmänna villkoren för behandling som föreskrivs i artikel 6 i den allmänna dataskyddsförordningen regleras tillåtligheten vad gäller beslut som *inte* grundar sig på en automatiserad behandling, inbegripet profilering, emellertid i artikel 6 i den allmänna dataskyddsförordningen. Detta regleringsområde har emellertid undantagits från de nationella lagstiftarnas befogenhet. Unionslagstiftaren kan anses ha undantagit detta område med avsikt. Det är uppenbart att unionslagstiftaren inte heller har velat uppställa mer specifika krav vad gäller profilering. Detta kan i det fallet inte helt enkelt göras av den nationella lagstiftaren. Inom ramen för artikel 22.2 b i den allmänna dataskyddsförordningen kan detta i vart fall enbart göras om de nationella bestämmelserna enbart innehåller rättsliga krav avseende sådana beslut som just enbart grundar sig på automatiserad behandling.
- 39 Detta gäller särskilt mot den bakgrunden att den allmänna dataskyddsförordningen är en förordning i den mening som avses i artikel 288 tredje stycket FEUF. Enligt EU-domstolens fasta praxis är det förbjudet för den nationella lagstiftaren att göra slutgiltiga bedömningar i lag, i förevarande fall i 31 § BDSG, med avseende på krav som unionslagstiftaren har formulerat på ett abstrakt sätt, i förevarande fall artiklarna 6 och 22 i den allmänna dataskyddsförordningen, med avseende på direktivbestämmelser (EU-domstolens dom av den 19 oktober 2016, Breyer/Tyskland, C-582/14, ECLI:EU:C:2016:779, punkt 62 och följande punkter). Detta måste i än högre grad gälla i fråga om bestämmelser som, såsom i förevarande fall, finns i förordningar.
- 40 Talande nog har den tyske lagstiftaren således inte heller i sin motivering till 31 § BDSG angett grunden för dess lagstiftningsbefogenheter med avseende på denna bestämmelse. I förarbetena till lagen anges mer eller mindre allmänt att denna bestämmelse återger de tidigare bestämmelserna i 28a och 28b §§ BDSG, i dess tidigare lydelse, och att de materiella bestämmelserna fortfarande är relevanta. I

det tyska inrikesministeriet betänkande av den 11 november 2016 juni, s. 93 och följande sidor, hävdades däremot att medlemsstaternas lagstiftningsbefogenhet följer av ”artikel 6.4 jämförd med artikel 23.1” i den allmänna dataskyddsförordningen. Detta synsätt som i sig inte är hållbart övergavs emellertid uppenbarligen under lagstiftningsförfarandet.

IV.

- 41 Av det ovan anförda följer att det är nödvändigt att framställa en begäran om förhandsavgörande till Europeiska domstolen. Utgången i målet beror på svaret på tolkningsfrågorna.
- 42 Utgången i målet beror på svaret på den första tolkningsfrågan. För det fall artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen ska tolkas så, att fastställandet av ett poängvärde av ett kreditupplysningsföretag utgör ett självständigt beslut i den mening som avses i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen, omfattas detta, som utgör kreditupplysningsföretagets relevanta verksamhet, av förbudet mot ett automatiserat individuellt beslut. Det måste följaktligen finnas en rättslig grund i den nationella lagstiftningen i den mening som avses i artikel 22.2 b i den allmänna dataskyddsförordningen. 31 § BDSG är den enda rättsliga grund som kommer i fråga. Det föreligger emellertid allvarliga tvivel beträffande den bestämmelsens förenlighet med artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen. Schufa Holding AG skulle i det fallet således inte enbart ha handlat utan grund, utan skulle i kraft av själva lagen (*ipso jure*) ha åsidosatt förbudet i artikel 22.1 i den allmänna dataskyddsförordningen. OQ har följaktligen även rätt att av Land Hessen begära (vidare)handläggning av dess ärende.
- 43 Om den första tolkningsfrågan ska besvaras nekande, det vill säga om profilering i sig inte anses utgöra ett beslut i den mening som avses i artikel 22.1 och 22.2 i den allmänna dataskyddsförordningen, är inte heller undantagsbestämmelsen i artikel 22.2 b i den allmänna dataskyddsförordningen tillämplig för nationella bestämmelser avseende profilering. Eftersom den allmänna dataskyddsförordningen, genom vilken en fullständig harmonisering eftersträvas, i princip är uttömmande, är det nödvändigt att söka efter en annan lagstiftningsbefogenhet för nationell lagstiftning. Eftersom en sådan lagstiftningsbefogenhet, såsom har angetts ovan, emellertid inte framgår och inte heller följer av bland annat de rudimentära bestämmelserna i den allmänna dataskyddsförordningen, är den nationella bestämmelsen i 31 § BDSG inte tillämplig, vilket ändrar den nationella tillsynsmyndighetens handlingsutrymme för kontroll, vilken då ska bedöma förenligheten av verksamhet som bedrivs av kreditupplysningsföretag med stöd av artikel 6 i den allmänna dataskyddsförordningen.

V.

- 44 Beslutet kan inte överklagas.

[utelämnas]

Wiesbaden, den 7 oktober 2021

[utelämnas] [underskrifter, bestyrkande]

ARBETS
DOKUMENT